

Boden-ANAN

medlemsblad för

Boden
Överluleå
ForskarFörening

Nr 2

Årgång 16

April 2008

Vilka är dessa personer?

Fotograf Hildur Norberg Råneå

Innehåll

- s.2 Föreningsinformation
Ordförande har ordet
- s.3 Medlemsavgift, Storstädning, Öppet hus, Medlemsmöte, Återställare, Soldatforskning
- s.4 Släktforskning och hormoner eller Varför man inte ska ha en storebror, Att släktforska i Finland
- s.5 Korsordslösning och vinnare, Skillnaden förr och nu
- s.6 Saxat ur Norrbottens-Kuriren, Källdyrkan
- s.7 Rapport från Släktforskningens dag, BÖFF-resa, Resa i krigets spår
- s.8 Föredrag och förhandlingar
- s.9 Kronojägaren i Stora Sjöfallets bevaknings-trakt
Leif Larsson
- s.14 Nya medlemmar, Adressändringar, Till salu, Besöksstatistik
- s.15 Tack, Grattis
Trevlig sommar!

Styrelse och övriga funktionärer för Boden Överluleå ForskarFörening

*medlem i Sveriges Släktforskarförbund

Föreningens adress: Boden Överluleå ForskarFörening Idrottsgatan 2 D, 961 64 BODEN

Plusgiro: 1 57 58 - 6

Tel till forskarrummet i Råbäcksgården: 0921 - 504 13, e-post: boff.boden@spray.se

Ordförande	Björn Fredriksson	Nipvägen 18	961 44	Boden	tel 0921 - 653 15
		e-post: bjorn.fredriksson@egonet.se			
V.ordförande	Tomas Johansson	Herkulesgatan 1 E	961 61	Boden	tel 0021 - 21 14 33
Sekreterare	Eivor Lind	Björknäsvägen 1 A	961 64	Boden	tel 0921 - 550 28
Kassör	Ulla-Britta Järnberg	Björkgatan 5	961 67	Boden	tel 0921 - 504 10
Ledamot	Lars Berg	Kusön 228	961 98	Boden	tel 0921 - 501 39
Styrelsesuppleanter	Berthill Munkestam	Rubinvägen 16	961 46	Boden	tel 0921 - 654 45
	Barbro Forsberg	Antilopvägen 11	961 68	Boden	tel 0921 - 196 15
Valberedning	Ingmar Åkerstrand	S Bredåker 57	961 95	Boden	tel 0921 - 47 01 65
	Anna-Maria Persson	Karetvägen 24	961 42	Boden	tel 0921 - 533 33
	Kåre Andersson	Alträsk 62	961 95	Boden	tel 0921 - 48 11 17
Revisorer	Carl-Lennart Persson	Karetvägen 24	961 42	Boden	tel 0921 - 533 33
	Anna Vedén	Strandplan 21	961 34	Boden	tel 070 - 341 30 31
Revisorsuppleanter	Catharina Källström	Sadelmakaregatan 1C	961 35	Boden	tel 0921 - 102 63
	Rickard Pålsson	Kungsgatan 17	961 61	Boden	tel 0921 - 158 83
Redaktörer för medlemsbladet:					
	Agneta Silversparf	Garnisonsgatan 55	961 36	Boden	tel 0921 - 512 93
		e-post: agneta.silversparf@bredband.net			
	Eila Fredriksson	Nipvägen 18	961 44	Boden	tel 0921 - 653 15
		e-post: eila.fredriksson@egonet.se			
Bildansvarig	Vakant				

MEDLEMSAVGIFT, KODKORT och NYCKEL

Medlemsavgiften för år 2008 är 150 kronor.

Kodkort till ytterdörren och nyckel till kammaren finns att köpa i Råbäcksgården. Kodkort kostar 50 kronor och nyckel 100 kronor. För att köpa dessa fordras att du är medlem i föreningen. Kortet ger tillträde till lokalerna från kl. 07.00 till kl. 21.00 alla dagar i veckan. Nyckeln ger tillträde till kammaren, där vi förvarar våra samlingar.

Ta kontakt med någon i styrelsen om du är intresserad.

ADRESSÄNDRING

Om du ändrat adress, var vänlig meddela föreningen din nya. Vi får inte adressändringar från något register.

PLANERAD UTGIVNING

Boden-ANAN planeras komma ut:

vecka 35 - manusstopp 10 augusti 2008

vecka 44 - manusstopp 12 oktober 2008

Ordförande har ordet

Släktforskningsdag blev ett bra arrangemang, som t.o.m. uppmärksammades av våra två största dagstidningar i länet. Den aktiviteten bör genomföras på nytt nästa år!

Om ni går in på RÖTTER under "Ge namn åt de döda" så ser ni att föreningen har anmält deltagande med det fortsatta projektet att registrera döda för tiden 1901 - 1946. Den nya dödsboken beräknas komma ut till Släktforskarveckan 2010! Som ni ser på annan plats i Boden-ANAN, har vi denna vår fått många nya medlemmar och dessa hälsar vi välkomna.

Vårens kurser avslutas vid månadsskiftet april/maj.

Bokprojektet "I krigets spår 1809 - 2009" har kommit halvvägs och utgivningen av denna bok sker på Kulturens hus i Luleå den 17 november.

Det har installerats en skrivare till den ena datorn i kammaren, för medlemmarnas påtalade behov. Dock måste det bli på försök för om kostnaden blir för hög och ersättningen för låg, så får vi avbryta. Pris per A 4-sida blir 5:-

Medlemsresan den 16 augusti blir till Överkalix, se annons på annan plats!

Kulturhusens dag söndag 14 september har i år temat "Smaka på husen." BÖFF har fått uppdrag av Kultur- och fritidsförvaltningen att arrangera och genomföra denna dag. Den dagen invigs Militära VM i skytte här i Boden, så det finns risk att "Kulturens Dag" försvinner i mediabruset, men rätt upplagt kan det vara ett komplement som nyttjas av hitresta besökare.

Sveriges Släktforskarförbund, som bildas av de föreningar som finns runt om i landet, lever på ruinens branta utförslinje. De allra flesta föreningsledarna vet var skon klämmer, men ingen vill ta första steget! Om stämman i Malmö beslutar om en höjning av förbundsavgiften till 20:- per medlem, så skulle förbundsstyrelsen disponera 1,4 miljoner till förbundsansli och RÖTTER med Anbytarforum.

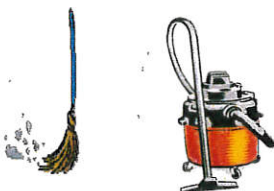
Efter vår snörika vinter, hoppas jag att vi får många varma, lata sommarkvarter och att Ni får möjligheter att besöka släkten. Björnvrål

Medlemsavgiften och 50-kronan

Du som ännu inte har betalat in 2008 års medlemsavgift, får tillsammans med den här Boden-ANAN ett nytt inbetalningskort, som en påminnelse. Har du betalat, och ändå får med inbetalningskort, kan det bero på att du glömde skriva namn, eller medlemsnummer, på din inbetalning. Hör i så fall av dig med uppgifter om när du betalade, så vi får reda ut det hela. Om din medlemsavgift inte betalats innan 1 juni, så kommer du att avregistreras som medlem och kodkortet raderas.

Ta kontakt med kassören Ulla-Britta Järnberg tel 0921 - 504 10 eller 070 - 661 72 32, vardagar efter kl 20.00 eller lördag förmiddag.

PS! Var noga med att skriva NAMN på vem som betalar, för numera tar posten 50:- för varje eftersök, och det är ju onödigt att betala 1/3 av medlemsavgiften till dem!

Hjälp till att fräscha upp våra lokaler!

Storstädning av Råbäcksgården går av stapeln tisdagen den 3 juni 2008 kl 09.00. Ju fler händer, desto snabbare går arbetet och så mycket roligare det blir. Vi vill ju ha en trivsamt miljö att forska och mötas i och det får vi hjälpas åt med att ordna. Städmateriäl finns i Råbäcksgården.

Det finns en del kvarglömda kläder och skor, som legat i lokalen i flera år och nu vill vi att ni hämtar detta före städningen. Om inte, så åker de i soporna.

Meddela Carina i Råbäcksgården tel 0921 - 504 13, Eila eller Björn Fredriksson tel 0921 - 653 15 så vi kan ordna med fika.

Alla är välkomna, liten som stor.

Öppet Hus 1

Hembygdsgårdarna den 26 - 27 juli 2008

Öppet Hus 2

Skördefesten den 22 - 24 augusti 2008.

I samband med dessa evenemang hålls forskarlokalen i Råbäcksgården öppen, då vi visar hur släktforskning kan gå till för de som är intresserade. Försäljning av böcker, CD-skivor och annat material sker också.

Vid dessa tillfällen behövs några glada människor som kan bistå med sin närvaro. Gemensamt för båda tillfällena gäller: ingen loppis i år. Vill du veta mera, kontakta då Eila eller Björn Fredriksson.

I Almskä skolan
torsdagen den 22 maj
kl 18.30

Föredrag av Harry Tornéus
"Från Virta bro till Månsbyn"

På dagordningen:
Förbundsmotioner,
Sommarens aktiviteter,
Medlemsresan m.m.

Välkommen!
Besökslotteri Fika

Återställare

Om intresse föreligger drar vi igång en ny omgång återställare, när vi har 6 - 8 anmälningar.

Återställaren är till för Dig som kommit av Dig med forskningen. Har Du kört fast? Tycker Du att Du glömt bort hur man går tillväga? Har Du kommit till nya frågeställningar? osv. osv. Då är troligen det här något för Dig. Återställaren är tre gånger tre lektionstimmar, onsdagskvällar 18.30 - 21.00.

Du anmäler Dig till Eila och Björn (0921 - 653 15) eller Ewa (0921 - 722 74).

Stöd soldatforskningen!

När jag släktforskat i min släkt har jag träffat på många soldater. Då har jag kopierat familjeakten och lämnat till Eila Fredriksson, som har kunnat göra soldatforskningen till soldatakten. Nu uppmanar jag alla som hittar soldater i sin släkt att göra likadant, för det måste ju vara en omöjlighet att på två personer göra den soldatforskning som vi beslutat om, utan här måste vi ju alla hjälpas åt. Det gäller i första hand Livkompaniets soldater, alltså nuvarande Råneå, Neder- och Överluleå församlingar.

Kåre Andersson

Släktforskning och hormoner eller Varför man inte ska ha en storebror

När vi släktforskar, känner vi oss rätt nöjda om vi kunnat ställa samman relationerna mellan föräldrar och barn och därtill kunnat knyta ihop det lite grann med andra källor. Jag hittade i Scientific American oktober 2007 en kortare artikel om en forskare som släktforskat på en helt annan nivå. Eftersom de flesta av BÖFF:s medlemmar förmodligen inte läser denna tidskrift, följer här ett referat av artikeln.

Virpi Lummaa är en 33-årig finsk biolog som forskar vid universiteten i Åbo och Manchester. Genom att gå igenom finska kyrkböcker och sammanställa statistiken har hon kommit fram till att det inte är bra för en kvinna att föda söner: mammans medellivslängd minskar med 34 veckor, särskilt genom att drabbas av infektionssjukdomar som tuberkulos. Som orsaker pekar man ut att en son har högre födelsevikt, lämnar hemmet tidigare än en dotter och utsätter mamman under graviditeten för det manliga könshormonet testosteron.

Lummaa har inte nöjt sig med att konstatera sönerns påverkan på modern, utan också undersökt hur syskonen drabbas. Barn födda efter en bror var i allmänhet mindre, fick i sin tur färre barn och hade större risk att drabbas av infektionssjukdomar. Denna effekt kvarstod även om storebrodern dog späd, vilket motsäger antagandet om att det skulle vara en konkurrens om resurser, utan snarare talar för att det har med fosterstadiet att göra.

Syskoneffekten visade sig särskilt när det gällde tvillingar av olika kön. Flickor från sådana tvillingfödslar hade 15 % mindre sannolikhet att bli gifta, 25 % mindre sannolikhet att få barn överhuvudtaget och om de hade det, hade de i medeltal två barn mindre än om de varit enäggstvilling, dvs av samma kön. Klass-tillhörighet eller andra sociala faktorer påverkade däremot inte och det anmärkningsvärda var att effekten kvarstod även om tvillingbrodern dog späd. Lummaa tror att det även här beror på att flickan utsätts för höga testosteronnivåer i livmodern.

Pågående forskning inriktar sig nu på förhållandet mellan förföräldrar och deras barnbarn. Tidigare har Lummaa och medarbetare visat att mor- och farmödrar inverkat positivt på barnens överlevnad och förmåga till reproduktion. Något oväntat har man inte sett någon sådan effekt av vare sig mor- och farfäder och inte heller faderns närvaro tycks betyda något. En levande far fick visserligen barnen att gifta sig tidigare, men det blev därvid inte fler barnbarn. Här är sammanhangen oklara och ytterligare forskning behövs.

Är det alltså bara nackdelar med karlar, som man ju kan höra en del kvinnor säga? Nja, säger Lummaa, som följde själv just fått en son, nackdelarna kan uppvägas från tid till annan genom att få en son som är bra på att skaffa sig avkomma.

Jan Långström

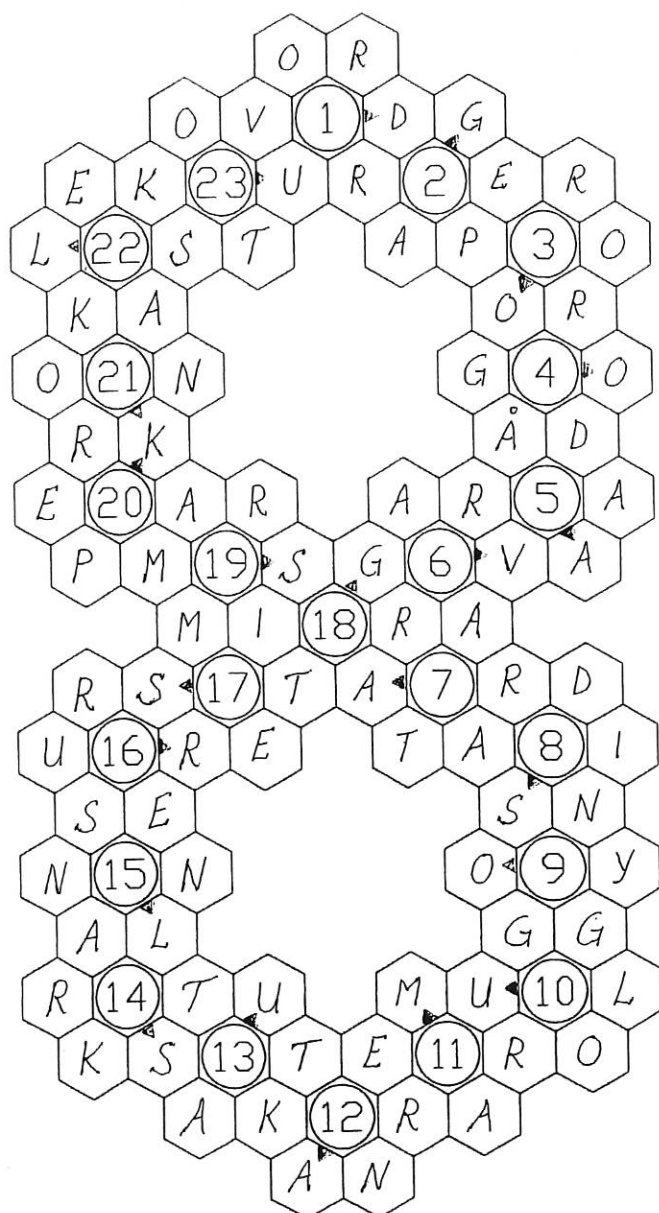
Att släktforska i Finland

1900-talet

1. Personens födelsetid och födelseförsamling.
 2. Kolla först på Google med personens namn.
 3. Tag kontakt med personens födelseförsamlings pastorsexpedition. Adresser till expeditionerna via www.evl.fi
 4. Kolla med Westside:
<http://www.qnet.fi/westside/discus>
 5. Kolla och ställ frågor på Sukuforum:
<http://suku.genealogia.fi>
 6. Sök kontakt med släktforskarföreningar på den ort där personen är född.
 7. Kan vara bra att kolla med Genealogiska samfundets databas HISKI och deras gravstensbilder.
<http://www.genealogia.fi/haudat/indexr.htm>
- Det stora problemet med församlingarna i Finland kan vara att dessa är obenägna att bistå vid släktforskning. Speciellt då det gäller personer födda på 1900-talet. 90-års skyddet kan tolkas väldigt individuellt helt beroende av kyrkoherdens inställning.

Förtid

1. Om du har fakta på en person som är född på 1800-talet eller tidigare gäller även här att först kolla namnet på Google.
2. Nästa steg är att kolla med Genealogiska samfundets databas HISKI som har många sökmöjligheter. <http://www.genealogia.fi/indexr.htm>
3. Westsida är också ett bra forum då det gäller äldre tider.
4. Sukuforum och Anbytarforum är användbara, liksom Finlands Landsarkiv och Riksarkivet
<http://www.narc.fi/Arkistolaitos/sve/riksarkivet/>
5. Utnyttja möjligheten att låna mikrofilmade kyrkböcker till ditt bibliotek.
6. En viktig sak att komma ihåg är att Finland var Sveriges östra rikshalva före 1809, varför normala svenska arkiv kan ha uppgifter.
7. De finska kyrkböckerna är skrivna på svenska långt in på 1800-talet.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
A	A	N	C	K	A	R	S	T	R	Ö	M		F	Y	R	K
B	B	I	H	A	R		K		U				B	E		A
C	E		A		K	L	E	N	S	M	E	D		N	O	T
D	S	I	P	R	I		P		T	E	M	A				R
E	S	A	L		V	A	P	E	N	H	U	S		B	A	R
F	I	T	I	M		S	U		I	R		S		A	N	I
G	N	A	N	N	A		N	A	N		P	E	N	N		N
H	I				N	Ä	D	I	G	A		T	I	A	R	A
I	E	D	A		D	R		K	R	N		A	L	E		
J	N	Ä	V	E	R		S		S	A					V	O
K		V	I		E	P	I	T	A	F	I	U	M		N	D
L	H	E	S		E		G		L	A	T		T	A	I	
M	A	R	A	N		D	N		E	T	E	R		D	N	A
N	L	T		O		D	U		M		M		L	A	G	G
O	L		S	V	Ä	R	M	A					D	A	M	N
P	E	K		G				R	A	B	B	I	N		N	A
Q	B	I	F	O	R	M		B		I	O		S	T	A	T
R	E	N	A	R		E	G	O	I	S	M		I		T	I
S	R	A		O	R	T		G	E	T		O	Ä		A	S
T	G		A	D	D	E	R	A		Å	S	B	R	I	N	K

Korsordsvinnare

Stort Grattis till dessa personer:

Vaxkakans 1:a pris gick till Barbro Lampinen Boden som fick en penninglott, 2:a priset till Eivon Renberg Boden och 3:e pris till Gudrun Adolfsson Boden, som fick var sin trisslott.

13 insända och alla med rätt lösning.

Korsordets 1:a pris gick till Göte Åslund Boden, 2:a Gudrun Adolfsson Boden och 3:e priset till Rune Isaksson Vallentuna.

12 insända, varav 4 hade rätt lösning.

Skillnaden förr och nu

År 1807 den 5 november finner man följande inlaga ställd till Högädle Herr Lagman och Häradshövding samt lovliga Häradsrätten.

"I anseende till de många olagliga inflyttningar av obehörigt folk, som, Undertecknade ovetande och oåtsporde, årligen ske uti Luleå Gamla stad, och varigenom icke annat vinnes, än att antalet av tiggare, tubbare, lösdrivare, och lönnkrögare här i kyrkostaden år ifrån år så ökas, att, om detta får i längden fortsätta, skulle hela socknens tiggareflock och en myckenhet människor av det sämsta och mest fördärvade slaget slutligen komma, att här i kyrkostaden liksom i en medelpunkt sammanträffa och kvarstanna; nödgas Vi undertecknade, till förekommande, av en sådan inritad och över hand tagande ordning härmedelst i ödmjukhet anhålla, det täckes Högädle Herr Lagman och Häradsrätten, efter gjord föreställning till samtliga

Tingslaget om otilbörligheten av ett sådant oskick, vidtaga och fastställa en sådan författning, att ingen Invånare här i Gamla staden, icke eller någon Bonde, Nybyggare, Torpare eller Soldat i Socknen må tillåtas att härstädes i sina gårdar eller Kyrkstugor hysa eller inrymma över Två dagar några lösa, obehöriga, och till vistande härstädes oberättigade Personer, vid vite av Tio Riksdaler Banco för varje Husägare som sig här emot förbryter; de tjänstehjon dock härunder inbegripne, som varje Gammelstads Invånare till skötande av sin näring nödvändigt behöver, och lagligen försvara kan. Vi rekommendera denna för seder och ordning så viktiga angelägenhet på det högsta, och med all högaktning framlove.

Högädle Herr Lagman och Häradshövdingens samt Lovliga Häradsrättens ödmjuka tjänare Isaac Nordmark". (var kyrkoherde i församlingen 1791 - 1823).

Saxat ur Norrbottens-Kurien

den 3 december 1902 s 2

Renhjordarne draga sig nu nedåt kusten. I trakterna kring Åkerholmen och Långsjön är det godt om dem. I deras spår följer jårfen, deras arvfiende. Den har dock lyckats "brandskatta" lappegendomen oaktat sorgfållig bevakning. Fårra veckan påträffades ej långt från Hol-tjärnen en rifven rentjur delvis uppåten. Av spårren syntes framgå att det varit ej mindre än trenne jårfar, som kalasat på rofvet och sedan fortsatt i renarnas spår.

Norrbottens-Kuriren den 28 november 1917 Vargar i skogsbygden.

Får en kort tid sedan skåts en varg en dag på lands-vågen mellan Riddarberg och Östrand i Ålvsbyn.

Vargen hade förut flera gånger visat sig invid gårdarna. Bl.a. hade han grinat ilsket åt några barn, som sågo vargen genom ett fönster. Man förstod nu att odjuret måste oskadliggöras och man satte ut en sax med bete, i vilken vargen fastnade med tassens, men slet sig lös.

Dårefter anstållde bråderna Frans och Karl Nilsson från Riddarberg jakt efter vargen, som snart blev upp-spårad. Sedan bråderna avskjutit sina medhavda skott mot vargen, varvid ett träffade besten i bringan så att den måste sakta farten, upphanns den och blev ihjål-slagen av båsskolvarna.

Klippt ur Norrbottens-Kuriren i oktober 1942 Rådingstråks jåttetjurar avla stårrer fjållrenar

Degenererar fjållrenen och blir småvåxt? Det finns bland fackmån en utbredd uppfattning att fjållrenens slaktvikt borde håjas. I vart fall anses, att en under-såkning borde verkstållas, huruvida den hågt drivna husdjursfårdlingens metoder i något avseende kunde

tillåmpas också på renen. Fjållrenen anses ha minskat i storlek och eftersom slaktvikten år av avgårande betydelse, har man kommit på tanken att korsa fjåll-renen med den i allmånhet kraftigare skogsrenen. Tillbakagången kan bero på flera orsaker. Bl.a. har det framhållits det felaktiga i att lapparna förvandlat de kraftigaste tjurarna till dragoxar, medan fortplantningen ombesårts av småvåxta tjurar. Man vill göra avelsarbetet mera målmedvetet.

I fjål håst gjordes ett intressant försåok under ledning av agronom Dahlander, under många år anstållt vid den bermda husdjursfårdlingsanstalten i Kåningsberg. När brunsttiden nalkades isolerades på Storholmen i Stora Lulevatten 25 fjållrenvåjor. Dessa fingo som sål-skap en rentjur från Rådingstråsk, som har den mest storvuxna rasen. En fjållrentjur kan ge 60, någon gång 70 kg kått. Medan de storvuxna tjurarna från Rådingstråsk ge 100, ånda till 120 kg. Skillnaden år sålunda våsentlich. Fårsåket lyckades bra. Vid kalv-mårkningens i sommar var man givetvis ivrig att skilja de kalvar, som avlats av tjuren från Rådingstråsk. Det visade sig också, att kalvarna voro betydligt stårrer ån de kalvar, som fallit efter fjållrentjurar, dock icke så stora som kalvarna voro i Rådingstråskhjårdarna. Något mitt emellan, sårer lappfogde Erik Malmstråm. Avsikten var att upprepa fårsåket i håst, men på grund av ogynn-samma omståndigheter lyckades det icke arrangera ett nytt måte på Storholmen under den korta brunsttiden.

Till håsten 1949 förberedes emellertid ett nytt kors-ningsfårsåok. Om de praktiska resultatens år ånnu får tidigt att yttra sig, sårer lappfogde Malmstråm. Renen stråvar vida och år inte lika lätt att hålla reda på som en grupp nåtkreatur.

Kålldyrkan

Från Rådingstråsk i Edefors socken har Edvin Brånnstråm fåljande uppteckning om kålldyrkan:

"Det finns en kallkålla dår vid Rådingstråsk, vackert belågen och med mycket gott vatten, och alldeles vid kållan år en stor jåmn stenhåll. Till den kållan brukade gumman, som kallades Wuolte-Maja (hennes man hette troligen Wuolte) gå och dricka. Gumman hade god spåfårmåga, och det var ett tecken på att det skulle bli vackert våder, når hon klådde sig grant når hon besåkte kållan. Hon tog dår på sig sin båsta dråkt av svart klåde, silverkragen och silvergoksen och fårsåg sig med matsåck och arbete, och så kunde hon sitta hela dagen vid kållan. Hon dorgade (=risade) dår på sten-hållen vid kållan och gjorde fint, åste sig vatten med

silvergoksen, åt och arbetade. Dåremot var det ett osviktigt tecken till dåligt våder, når gumman vånde kolten 'agg' (avig) och satte sin killingmåsso på huvudet.

Gumman drack aldrig annat vatten ån av den kallkållan. På ålderdomen skickade hon de yngre att håmta vatten åt sig ur den; hon var dår svag och blind. Då hånde det att de tyckte det blev får långt att gå till kållan och togo i stållet annat vatten. Men gumman kånde genast på lukten och smaken, att det var annat vatten och inte det råtta och slångde skopan ifrån sig".

ULMA 4373 a, Brånnstråm 1931 (sagesman skogs-lappen Nils Johan Larsson, Lommtråsk, som fått uppgifterna av en son till den omtalade gumman).

Rapport från Släktforskningens dag

Jag har tidigare varit in i det trivsamma gamla huset, Råbäcksgården, där BÖFF har sina lokaler, och samlade skatter av böcker och informationsmaterial för släktforskning, men även annan historisk forskning.

Mitt intresse för forskarföreningen har länge funnits, min far var mycket intresserad av släktleden, och efterlämnade en låda med gamla handlingar från sin släkt, bosatt på Haradsön. Själv har jag jobbat en del med Edefors Hembygdsförening, och dess samling av skänkt dokumentation, försökt att sortera och identifiera deras gamla foton, läst på om Bodträskforsågens tillkomst, Edefors laxfiske m.m.

Jag har flyttat ner till Boden, och är bosatt helt nära Råbäcksgården, har gått med i föreningen, och anmält mig till kurs om släktforskning. Jag ska söka igen alla Anders söner och Anders döttrar, Jönssöner och Jönss döttrar, långt tillbaka i tiden. Jag har meddelat mina barn att nu ska deras gener verifieras, vad som helst kan dyka upp, tjuvar och banditer och oäkta barn, men förhoppningsvis även vanligt hederliga anmöder och fäder. Jag gillar att läsa deckare, nu ska jag skapa min släkts historia.

Kl. 11.00 infinner jag mig på Råbäcksgården. Bara att komma in i det gamla huset ger en angenäm harmonisk känsla. Kaffedoften från det lilla köket fyllde rummen. Trevliga människor från föreningen var redan där. Stämningen = "varm och hjärtlig." Det pratades om vilka förväntningar besökarna hade, namn, födelseår, bostadsort på anhöriga. Föreningens medlemmar, med Björn och Eila Fredriksson i täten visade runt, visade hur studiematerial kunde plockas fram, och användas.

Det var många besökare, tidvis var det riktigt fullsatt, men där det finns hjärterum, så finns det också stjärterum. Reportrar från både NSD och NK besökte föreningen. Med intresse följde jag de intervjuer de gjorde, så också med mig. Tyvärr hade jag inte så mycket erfarenhet, men dock ett glödande intresse.

Själv sökte jag ingen anhörig, jag väntar till kursen börjar, måndag 26 mars. Då ska jag verkligen se och lära, jag tror nämligen att med historiekunskap har man bättre förutsättning att ta mot framtiden. Jag ska forska och skriva släktens historia och skänka den till barn och barnbarn.

Jag stannade på Råbäcksgården till kl. 16.00. Tittade i handlingar och böcker, foton mm. Jag lovar att i detta hus kan alla med intresse finna underhållning och kunskap.

Eivor Lind

BÖFF:s medlemsresa

Vi upprepar förra årets succé och anordnar en medlemsresa även detta år. Färden går längs Kalix älvdal med buss. Avfärd den 16 augusti kl 08.00 från Norrigårdens parkering och vi beräknas vara åter kl 20.00.

Planeringen pågår för fullt så något detaljerat program kan inte lämnas i dagsläget. Då nästa nr av Boden-ANAN inte kommer ut förrän efter resan har genomförts, så är detta enda tillfället att informera om resan. Några besöksmål är klara: Hyttgården i Töre, Martingården och Holgers traktormuseum i Överkalix.

Kostnaden beräknas till max 200 kronor per medlem och samma pris för maka/make och då ingår resa, besöksmål, fika i bussen, lunch och middag. Om det finns plats så får även icke-medlemmar delta på resan till ett högre pris.

Anmälan senast 27 juli till Eila eller Björn Fredriksson tel 0921 - 653 15 eller bjorn.fredriksson@egonet.se

Anmälan är bindande och minst 30 personer måste anmäla sig för att resan skall bli av.

Resa i krigets spår

I september högtidlighålls minnesdagar i Oravais. Bakgrunden är att som en följd av Napoleonkrigen på den europeiska kontinenten drogs Sverige in i kriget 1808 - 1809. Taktiken från svensk sida byggde på att retirera norrut till förstärkning kunde inskeppas från Sverige. Taktiken höll inte och det avgörande slaget kom att stå i Oravais.

Den 12 september 2008 anordnas 2 bussresor i krigets spår. Den ena resan spänner över 3 dagar, den andra över 4 dagar. Avresa sker från Boden den 12 september kl 07.15 under förutsättning att tillräckligt antal deltagare anmält sig. I annat fall avgår bussen från klockstapeln i Gammelstad kl 08.00.

Efter olika besöksmål under resans gång samlas båda resornas deltagare den 13 september i Oravais. Där kommer slaget att rekonstrueras och en mängd aktiviteter i fältlägret anordnas. Programmet är under utarbetande så några detaljer kan inte lämnas just nu.

Kostnad för denna minnesresa är ca 1 000 kronor per person och dag. Då ingår resa, logi samt frukost, lunch och middag. Som vanligt gäller först till kvarn...

Vill du veta mer, kontakta då Kjell Lundholm tel 0920 - 25 12 68 eller 070 - 515 12 68 eller www.nederlulea.se

Föredrag och förhandlingar vid BÖFF:s årsmöte

I yrande snö pulsade vi genom staden för att komma till möteslokalen, Församlingshemmet, där årsmötet skulle hållas. 38 personer hade samlats till årsmötet och för att lyssna till Thomas Lindell som höll en föreläsning om Afghanistan.

Thomas Lindell, chef för Bodens artilleriregemente, har bott och arbetat i ett flertal länder, som Liberia, Sierra Leone, Syrien, Israel, Indien, Pakistan och Afghanistan. Dom flesta av dessa länder är muslimska och bilden vi får genom media skiljer sej betydligt från hur verkligheten ser ut, säger Thomas.

Att Afghanistan blivit utsatt för så många ockupationsförsök alltsedan Djingis Khan beror på dess strategiska läge. Under frigörelsen från Rysslands belägring uppstod en rad interna konflikter. Landet styrdes av klaner och stamhövdingar och blev en högborg för terrorism. De som flytt till läger i Pakistan under detta krig utbildades där av imamer och fundamentalister. Väl tillbaka i Afghanistan startades en rad skolor som hade fundamentalismen på sin agenda. Så förbjuder islam t.ex. självmord och mord på civila, men Al Quaida och talibanerna tolkar Koranen på sitt eget sätt som passar deras syften.

Idag finns norra alliansen med USA i spetsen i den nordliga delen av landet, talibanernas starkaste fästen finns i söder och sprider sig österut, men antalet attacker ökar i norr.

95 % av världens heroin kommer från Afghanistan och kampen mot droghanteringen styrs av England. Det största hotet, terrorismen inräknad, är dock korruptionen.

Målet för FN är att skapa en säkerhet i landet som möjliggör för befolkningen att bygga upp sitt land och i det sammanhanget kan nämnas att en tredjedels miljard kronor av SIDA:s pengar går till utbildningsinsatser här. Bekämpningen av terrorismen kräver både insatser och kunskap, där de viktigaste insatserna är att

- lära känna sin motståndare
- använda hjärna och hjärta
- skapa förtroende hos befolkningen
- skaffa kunskap om talibanerna/Al Quaida
- polis /militär samarbetar intimt
- upparbeta en gemensam terroristdatabas
- inte minst finna en lösning på Palestina-frågan

Idag är Sveriges bidrag till FN-styrkan 350 man, vilket planeras bli 550. Som avslutning visade Thomas en rad oerhört vackra bilder från Afghanistan, som består av så mycket mer än ett kargt bergslandskap. Det bestående minnet från landet, där Thomas lämnat en bit av sitt

hjärta är barnen och den glädje som trots allt fanns, gästfriheten och frånvaron av stress.

Efter detta drack vi kaffe med Stina Elming's välsmakande fikabröd och sen var det dags för dragning av vinnare i besökslotteriet, som vanns av Ingmar Åkerstrand. Vinsten var 5 st Lionslotter, skänkta av ledamot Lars Berg.

Så inleddes mötesförhandlingarna med att Thomas Lindell valdes till mötesordförande och Jim Karlsson till mötessekreterare med Kåre Andersson och Eila Fredriksson som justerare. I rask takt och på ett förtjänstfullt sätt genomgicks de sedvanliga årsmöteshandlingarna. Verksamhetsberättelsen och årsredovisningen godkändes och styrelsen beviljades ansvarfrihet för det gångna året. Andra frågor som behandlades:

50-kronorsfrågan handlade om att det numera kostar 50 kr att få postens hjälp med att identifiera varifrån de inbetalningskort kommer, vilka saknar avsändare. Björn Fredriksson uppmanade här medlemmarna att vara noga med att notera avsändare på inbetalningskortet för att slippa onödiga kostnader och administration. Något även för icke-närvarande medlemmar att ta till sej, för övrigt.

Valen beslutades som följer:

Ordförande 1 år - Björn Fredriksson

Styrelseledamöter 2 år - Eivor Lind och Ulla-Britta Järnberg.

Styrelsesuppleanter 1 år - Berthill Munkestam och Barbro Forsberg

Revisorer Carl-Lennart Persson, sammankallande, och Anna Wedén

Revisorssuppleanter Catharina Källström och Rickard Pahlsson

Valberedning Ingmar Åkerstrand, sammankallande, Kåre Andersson och Anna-Maria Persson

Fråga om representanter till riksstämman i Malmö i augusti 2008 avgjordes genom att försöka finna medlemmar i området som kan representera forskarföreningen vid stämman.

Årets medlemsresa går denna gång med buss till Överkalix med omnejd, om nog många anmäler sig.

Mötet avslutades med att två styrelserepresentanter, Laila Munkestam och Jim Karlsson, avtackades med blommor och böcker och ett varmt tack för bådas förtjänstfulla insatser i styrelsearbetet.

Kronojägaren i Stora Sjöfallets bevakningstrakt

ABEL MARKLUND, född den 29 oktober 1891 i Gullmark, några kilometer väster om Bygdeå i Västerbotten, hann inte vara Luleåbo så länge. 1962 flyttade han och hustrun Ingeborg (född Åberg, från Övre Kukkola) från Hedared i Västergötland till Gammelstad. 1963 dog Abel i cancer. Men norrbottning hade han varit från 1920 till pensioneringen 1951, då familjen flyttade från Skaulo, norr om Gällivare, till Hedared. Ingeborg flyttade senare till Boden, där familjens båda barn bodde och arbetade, Sven som lärare, Margareta som sjuksköterska. Ingeborg dog 1982, samma år som sonen Sven.

Abel ville gärna berätta om det han varit med om, särskilt om de första yrkesåren, som verkar ha varit mycket intensiva och dramatiska. Han började skriva ner sina minnen, men trots planerade kapitellrubriker för en fortsättning, blev det av någon anledning inte mer än det första året han berättade om. Det blev ett tvärt slut samtidigt som året 1920 närmade sig sitt slut.

Hela den här texten bygger på Abel Marklunds eget berättande och i stora delar har jag följt hans historia ordagrant. Jag har dock skrivit i tredje person, där han hela tiden naturligtvis gjort en jag-berättelse.

Abel Marklund hade följt en bana som var ganska vanlig bland unga män i början av 1900-talet. Han tog värvning inom försvaret och var under 3 år stamanslidd i Västerbottens regemente, men intresset för skog och mark tog överhanden. Han utbildade sig till kronojägare.

Född i Gullmark i kustkommunen Bygdeå fyra mil norr om Umeå var Abel nästan helt utan fjällvana. 1920 skulle han få så många fjäll- och ödemarksupplevelser att de för vanligt folk gott och väl skulle räcka för ett helt liv. Då började hans första anställning som kronojägare och det i ett revir som var stort som en del landskap i södra Sverige. Han fick sig tilldelat Stora Sjöfallets tillfälliga bevakningstrakt som började i Jauräkaska och sträckte sig upp till norska gränsen. Inte nog med storleken, det var närapå öde land utan fast bebyggelse. Någon enstaka nybyggare, någon bofast lapp och så Vattenfalls byggplatser kring Suorvadammen, som just då höll på att byggas. Det var allt som fanns. Vid sjön Langas nedanför Stora Sjöfallet hade Vattenfall ett sågverk, där man sågade det timmer man behövde vid dammbygget och till sina baracker.

Efter några månader ville Abel Marklund bekanta sig med områdena upp mot *Suorva*. Första etappmålet var *Langassågen*. Det blev ingen trevlig upplevelse, men ger onekligen en bild av besvärliga arbetsförhållanden och barackliv.

På platsen för *Langassågen* bodde några mannar, bland andra en far med sina två söner. De bodde i det så kallade överliggningsrummet, som resande brukade övernatta i. Där var två väggfasta dubbelsängar, breda så att två kunde ligga i bredd. Abel stannade där några dagar för avsyning och tillsyn.

Abels berättelse:

Men milda makter vilket elände jag kom ut för. För det första blev det ingen ro förrän klockan 12 på natten. Gubben med pojkarna satt uppe och spelade kort. Sist av allt skulle det bli kvällsvard, som bestod av brännstekt amerikanskt fläsk, en hel ugnspanna full. Fläsket stektes ovanpå järnspisen, så att en kraftig och från rök uppfyllde det lilla rummet.

Sedan var det utspisning så att flottet dröp från hakspetsarna och efter detta rullade de sig i säng med kläderna på och började med snarkningar så att det dånade i hela kåken. Jag min stackare, som inte var van vid denna välmåga, låg vaken och lyssnade på den enformiga musiken. Till råga på allt kravlade vägglössen fram från väggar och sängkläder och från taket var det som takdropp med ohyra, som släppte sig ned på ansiktet och för det mesta på örsnibben. Det kändes som en ström, när invasionen kom och placerade sig innanför skjortan.

När jag på morgonen vek upp sängfilten, var det rött av blod på madrassen vid fotändan av det man sparkat för att klara livhanken under natten. På kvällen efter roade jag mig med att räkna antalet, när de kom fram och jag kom upp till 30, som samtidigt promenerade på huvudkudden. Jag hade aldrig sett sådana djur förr och frågade därför varifrån alla dessa kom. Svaret blev, att det var min kollega, han som var före mig, som hade dragit dit ohyran. Det var något jag i högsta grad betvivlade.

Abel fortsatte först mot Saltoluokta och därefter mot Stora Sjöfallet, där han visste att övernattningsmöjligheter brukade finnas. Men där var värre än vid Langassågen, så fastän det redan börjat mörkna gav han sig iväg mot en stuga nedanför det höga *Nierasfjället*. Vägen över isarna var markerade med stickbuskar, som syntes sämre och sämre i det tilltagande vintermörkret. Han fick syn på ett ljussken från det han trodde var hans resas mål och eftersom han tappat bort stickbuskarna började han åka rakt mot ljusskenet – tills han tyckte att isen började låta allt ihålligare och bruset från vatten blev allt starkare och isen allt ojämnare.

Han stod på ett stort isblock som hängt upp sig mellan några stora stenar. Under honom forsade älven som rann från övre sjön Suorvajaure. Han var mycket nära iskanten. En mycket försiktig vandring med kontroll av isen för varje meter gjorde att han höll på en hel timme bara på den sista kilometern. Men han kom fram. Det hade varit en svår färd men erfarenheterna var nog nyttiga för Abel Marklund.

Våren, sommaren och början på hösten var mer njutningsfulla. Fjällvärldens och sjöarnas skönhet uppskat-

tade han mycket. De tunga och svåra dagarna byttes mot vackra och mer lättarbetade.

Men hösten kom. Isarna hade börjat lägga sig som ett täcke över sjöarna, först *Stora Luleträsk* och sedan undan för undan upp mot norska gränsen. Fjällbjörkarnas skimrande lövverk hade för länge sedan fallit och marken hade färgats vit av den första snön. Isole-ringstiden, då man inte kunde färdas på sjöarna, hade kommit. Det var att hålla sig hemma på den plats där man bodde.

Strax före jul, då han nästan gjort sitt första år som nyutexaminerad kronojägare, skulle han bara göra undan några mindre jobb, innan snön kom i större mängder. Sedan skulle han ta ut sin 6-dagarssemester och passa på att besöka mor och far hemma i Gullmark.

Det var mycket nära att varken semestern eller besöket hemma i Gullmark blivit av.

Abel skulle mäta in ved som huggits i uppdämningsområdet vid Akka. Det måste göras innan det blev för mycket snö. De små vedtravarna skulle då bli svåra att hitta. Dammen skulle snart fyllas med vatten och då var det definitivt för sent.

Till Akka var det 6 mil obanad fjällterräng. Lättast var det att färdas på älvarna och sjöarna - om bara isarna höll. Det var nära att det blev Abel Marklunds sista resa.

Den morgon då Abel åkte iväg var det duggregn och milt väder. Isarna var blanka och verkade ha bra bärighet. Han tog stålsparken. Resan skulle gå bra mycket fortare än i snöföre. Duggregnet skulle nog snart upphöra.

De 17 första kilometrarna till Langassågen gick utan missöden. Där möttes han av ett tråkigt budskap. Två hade drunknat dagen före, en i Kårtjejaure – sjön mellan Stora och Lilla Sjöfallet – och en i Langas cirka 8 kilometer därifrån.

Det förra sällskapet var en ingenjör, som varit och hämtat pengar till avlöning för arbetsstyrkan där uppe i dammbygget och hans följeslagare. Ingenjören hade åkt stålspark och den andre åkte skridskor. Han med skridskorna hade åkt först och utan att märka att det var öppet. Hade han åkt huvudstupa ner i en vak. Ingenjören kom med god fart tätt efter och även han kom i vattnet. Ingenjören klarade sig upp på isen igen, men hans kamrat försvann i djupet.

Sparken med det fastbundna plåtskrinet och 40.000 kronor hade också sjunkit i djupet. Där stod han genomvåt och skräckslagen och fick sedan gå den 6 kilometer långa vägen efter den oländiga sjöstranden upp till Suorva med hopfrysta kläder i vinterkylan. Det berättas att han var halvt vansinnig, när han kom till människoboningar och folk.

I den andra olyckan på sjön Langas var det två unga män, som skulle upp och tiggas pengar i Suorva. I Porjus knäckte de var sin stålspark för 12-milafärden. En 10 års pojke, som var ägare till den ena sparken, sprang efter för att få tillbaka sin spark, men utan att lyckas.

Utan att ge tappt sprang han efter de 6 milen till Jau-rekaska, där hans far arbetade och med hans hjälp fick han tillbaka sparken. Dagen därpå åkte han tillbaka till Porjus.

De två männen eller ska vi kalla dem tiggare, bovar eller vad som helst, fortsatte sedan vidare med en spark. I Langas hade kortspel och insamling skett för deras räkning, för det var brukligt att s.k. "arbetslösa" skulle ha minst en tia av varje arbetare, som hade jobb. Den som gav mindre blev utskäld och kallad snål. Det är att märka att ingen arbetslöshet rådde den tiden.

Langas

Foto: LEIF LARSSON

Deras färd skulle gå vidare. Den ene satt på sparken, den andre skötte farten och styrningen. Då de åkt cirka 8 kilometer till det ställe där sjön smalnar av, var en råk öppen och hela ekipaget hamnade i vattnet. Den som styrde hann kasta sig åt sidan, men mannen på sparken hamnade i djupet. Den förste gjorde fåfänga försök att få upp sin kamrat utan att lyckas. Han återvände till Langassågen och berättade vad som hänt. Arbetarna där uppmanade honom att fara till Porjus och anmäla saken för polismyndigheterna.

Medan Abel rastade där vid sågen, kom några arbetare dragande på en kälke och på den låg mannen som hade drunknat. De hade lyckats fiska upp honom och det var inte heller så djupt vatten på det stället.

Allt vad Abel hört berättas och synen av den drunknade, døde mannen, gjorde att han fick kalla rysningar genom kroppen. Hur skulle han nu göra? Skulle han

vända eller fortsätta? Som han var van att inte ge tappt, valde han att fortsätta över den isbelagda sjön. Han kom också lyckligt och väl de 2-3 kilometrarna till Stora Sjöfallet, där han övernattade.

Det var en ny förman på platsen, och Abel fick ligga i övernattningsrummet hos honom. På kvällen kom ett postbud från Suorva och han visste berätta att endast en del av Kårtjejaure var tillfrusen, den övre och den nedre delen. Resten gick öppet och när han gick över på nedre delen ovanför Stora Sjöfallet, var där fullt med små vakar runt om på grund av det rådande tövädret. Han avrådde Abel från att färdas den vägen särskilt om tövädret fortsatte.

Abel valde i alla fall att fortsätta men tog nu landvägen. Sparken fick han lämna. Det var en förfärlig terräng med stenar stora som hus och de låg överallt och huller om buller. Nästan allt var täckt med en tunn ishinna, som gjorde att han ofta ramlade. Till sist hade

han så ont i höfter och armbågar, att han knappt tålde kläderna på kroppen - men framåt gick det.

Sent omsider kom Abel till en mindre sjö som hette Jiertajaure. Då tyckte han att han fått nog av landbacken. Isen på sjön låg blank och fin. Han beslöt sig för att ta sig tvärs över sjön till baracker som fanns på den sidan. Med en liten yxa i ena handen och en skidstav i den andra gick han ut på isen.

För säkerhets skull provade han ofta isen med yxan. Märkvärdigt nog blev den tunnare ju längre han fortsatte. Mitt ute på sjön tålde den inte mer än ett yxhugg och längre fram behövde han bara knacka lite så blev det alla möjliga figurer och rosor på isen. Då han stannade till, tyckte han sig höra renskällor på långt håll. Han spanade inåt land för att se om det möjligen var lappar med renar eller vad det var.

Till sin häpnad fick han strax framför sig se, att det låg små isstycken och skavde mot iskanten där han stod. Det var de som alstrat det mystiska ljudet.

Nu var det fara på färde.

Det var ju västra älvgrenen (från Suorvajaure), som rann ned till sjön och gjorde att vattnet inte hade frusit. Det var bara att vända och gå samma väg tillbaka över sjön som den han kommit.

På nytt var det att traska i blockmarkerna, men resan *skulle* fullföljas. Klockan blev 3 och han var bara halvvägs. Färden gick över berghällar, åsar och dalgångar och han kom till en stor vik av Suorvajaure. Han måste titta på kartan, för att se om han skulle gå runt eller om det var möjligt att gå på sjön igen.

Abel gick återigen ut på isen. Han kom nu ganska snabbt över till andra stranden och började följa en bäckdalgång mot den lilla sjön och en koja som fanns där. Han oroade sig mycket för att han hört att norskspisen, som funnits i kojan, var bortfraktad. Det skulle bli en kall natt utan spis. Så kände han plötsligt rökluft och då han kom över ett krön fick han syn på en lappkåta. Det var till lappen Anders Kuoljok han hade kommit. Han fick bo hos lapparna de fyra dygnen det tog att göra arbetet klart, och det var ett logi bättre än de bästa i Kungens stad, tyckte Abel. En titt i kojan en bit därifrån visade att norskspisen verkligen var borttagen.

Hans arbeten var färdiga och det var dags för återresan. Det hade varit kallt på natten och han hade planer på att styra färden över Suorvajaures is, rakt på byggnadsområdet. Den väg han kommit ville han inte färdas. Den var alltför besvärlig. Han satte kurs rakt

över fjällheden mot sjöstranden och ned på sjöns is, som fortfarande var spegelblank.

Det kändes kusligt att ge sig ut på denna stora sjö och särskilt när han tänkte på hur det höll på att gå på uppfärden. Han undersökte isen med sin yxa och stod där tveksam. Då fick han långt bort se en lapp, som närmade sig i rask takt. Han hade skridskor. Det gick fort. Efter en stund var han framme där Abel stod. Det var lappen Kuorak, schaktmästare vid bygget och de båda kände varandra sedan tidigare.

Lappens första ord var 'Jaså, lever du ännu? Vi trodde att du hade drunknat. Vi hörde från Sjöfallet att du skulle hit upp och att jag skulle bli med dig för vedmätning, men du kom aldrig. Därför blev jag skickad för att söka, men nu är allt gott och väl.'

Abel berättade om sin vådliga färd och om hur nära det varit att de fått rätt. De följdes åt över till Suorva och vid anläggningsbygget blev mannarna förvånade att se honom. "Se där är mannen som hade drunknat". Till och med till Abels chef i Porjus hade det gått telegram om att han förmodligen hade drunknat. Abel fick också information om isläget ner till Stora Sjöfallet. Kårtjejaure var tillfruset i sin övre och nedre del, men inte på mittendelen. Abel missade med några minuter ett sällskap som med båt skulle ta sig över den del som inte var tillfrusen. Han fick sätta kurs snett mot land.

Det hade kommit en snöby och den snön hade sopats in mot land. Strax vid land var det snösörja och fjällväggen stupade nästan lodrätt ner i sjön. Några stora stenar stack upp över iskanten och han tänkte, att om det nu var svag is eller öppet vatten, så skulle han kasta sig gränsle över en sten.

Innan Abel hade hunnit tänka tanken färdigt, brast isen! Han sjönk ner till midjan, innan han fick tag på stenen. Han klamrade sig fast och kom upp på det torra men blöt som en katt. Fortsätta ville han i alla fall, för hos sin kamrat i Sjöfallet kunde han bättre torka sig och sina kläder än om han vände tillbaka till Suorva.

Snön klibbade fast i det risiga och steniga landet. Byxorna och halva rocken blev som en pansardräkt. Det var kallt. Därför satte han högsta fart.

Framkommen till nedre ändan av sjön, som var tillfrusen, stannade han och spanade efter lämpligaste övergångsstället. Isen hade rämnat och en stor spricka gick tvärs över till andra stranden. Vatten hade kommit upp men frusit till på ömse sidor. I övrigt fanns öppna vakar här och var. Den sträckan skulle han ta. Det skulle säkert gå bra.

Det stora Sjöfallet brusade strax nedanför och stora vattenmoln därifrån steg upp mot skyn. Det var inte långt över, bara omkring en kilometer och över måste han om han skulle komma till människoboningar. Nedanför fallet rann Sattisälven ned, så det gick inte att komma den vägen.

Under tonerna av forsens brus, anträdde resan och isen verkade stark och bärkraftig. Från väster var en snöby i antågande. Det började storma med häftig snöyra. Han såg knappt en meter framför sig. Stormen tilltog. Abel kunde inte längre hålla sig på benen. Han åkte omkull med sina isiga skor och kläder. Till råga på allt började han kana utför i den starka blåsten. Mot det brusande, öppna fallet dit vinden höll. Han åkte

förbi några öppna vakar med ångest och bävan. Goda råd var dyra. Skulle telegrammet till hans chef i Porjus nu förverkligas?

Då kom han att tänka på yxan och staven, som han faktiskt fortfarande höll i händerna. Han la sig på mage och högg fast med yxan och staven och tänk – han fick stopp på utförlöpningen. Där låg han nu utan att våga röra sig. Hur länge skulle detta busväder vara?

Efter en evighet, men det var nog inte längre än 10-15 minuter, var stormen över och han kunde resa sig upp och färdas vidare. Den lättnadens suck, som han den gången gjorde, glömde han aldrig så länge han levde.

Det var bara några kilometer till hans kamrats bostad och denne fick stora ögon vid åsynen av Abel. Även han hade hört att Abel kommit bort i ödemarken. Av kamraten fick han låna torra kläder och morgonen därpå var han redo att avverka de 4 milen, som återstod till hans lilla stuga på uddens krön vid Jaurekaska.

När Abel hunnit halva vägen, fick han se ett skarpt ljussken. Det såg ut precis som om stugan brann. Att det var något hus som brann var han på det klara med och hans kamrat brukade låta resande bo i stugan, när Abel var borta. Tänk om någon glömt ljuset och det

tagit eld. Då skulle han ju bli utan husrum på nytt. Men det var inget bostadshus som brann, utan ett båthus med två motorbåtar och diverse höknippor och vedtravar.

Allt hade gått lyckligt till slut. Abel var mycket belåten med att ha klarat av den besvärliga resan till Akka och lite senare anträdde han sin semesterresa hem för julfirandet hemma hos far och mor. Han var nu en man med mycken fjällvana. Men allt berättade han inte för mor och far.

LEIF LARSSON, Luleå,
efter Abel Marklunds minnesanteckningar

Nya medlemmar

Vi hälsar följande nya medlemmar välkomna i föreningen

medl.nr.

Christina Viklund Börjesson	Ö. Östergårdsvägen 23	433 76	Jonsered	031-795 76 80	745
Eivor Lind	Björknäsvägen 1 A, 1 tr	961 64	Boden	0921 - 550 28	746
Lars Östlund	Unbyn 87	961 93	Boden	0921 - 48 00 61	747
Närradion Boden	Svartbyvägen 1	961 37	Boden	0921 - 500 27	748
Margareta Wikström	Slumpberget 17	961 93	Boden	0921 - 104 10	749
Bernt Wikström	Slumpberget 17	961 93	Boden	0921 - 104 10	750
Göran Baudin	Färgaregatan 10 B	961 35	Boden	0921 - 523 94	751
Sven-Åke Lundström	Sergeantgatan 2 A, 2 tr	961 76	Boden	0921 - 199 07	752
Windsor Nilsson	Morotsvägen 30	961 47	Boden	0921 - 722 46	753
Gunn Pedersson	Erikslundsgatan 49	961 67	Boden	0921 - 139 13	754
Siv Karlsson	Allégatan 20	961 67	Boden	0921 - 176 40	755
Carl-Fredrik von Elern	Klubbvägen 3	182 57	Danderyd	08 - 650 58 70	756
Lars Lennstrand	Mandelvägen 5 C, 1:5	961 48	Boden	076 - 805 93 08	757
Gunnar Hansson	Kungsgatan 53 A	961 35	Boden	0921 - 133 43	758
Kjell Nilsson	Bergmossevägen 6	134 43	Gustavsberg	08 - 718 58 91	759

Adressändringar

Anna-Lena Stefansson	Kompanivägen 10	961 43	Boden	0921 - 194 74	717
Eivor Nordqvist	Mjölkuddsvägen 135	973 43	Luleå	0920 - 25 61 20	378
Hagar Nordlund	Ringvägen 25 D, 3 tr	961 36	Boden	0921 - 152 64	76
Birger Englund	Södra Maranvägen 24 B	961 51	Boden	0921 - 730 08	331
Åsa Lundmark	Lilla Nygatan 3 C	961 31	Boden	0921 - 547 11	727
Tomas Johansson	Herkulesgatan 1 E	961 61	Boden	0921 - 21 14 33	610

Till salu

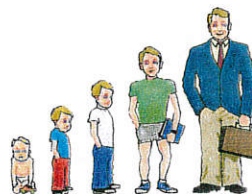
Bodens Ingenjörregementes historia	150:-
Boken om Svartbjörnsbyn under 600 år	320:-
Buddbyn genom fyra sekler	85:-
Bygdeanteckningar kring Brobyn och Vibbyn	120:-
Gransjö	120:-
Gumboda hed	220:-
Heden - gammal by med framtidsvy	100:-
Kusån - Byn som inte fanns	150:-
Kvarteren längs Kungsgatan ...	60:-
Prästholmen & Killingholmen	40:-
Råneå socken 1654 - 1954 (häftad)	150:-
Skatamark förr och nu	150:-
Smedsbyn, Minnen från en by	200:-
Svartbyboken, Byakistan berättar	275:-
Svartbäcken från år 1827 till nutid	150:-
Unbyn, en återblick	150:-
Vittjärn, En by i förvandling	100:-

CD-skiva, Bodens kommun, födda, vigda, döda	375:-
CD-skiva, Klassfoton från Svartbjörnsbyns skola	50:-
CD-skiva, Mantalslängd + jordebok Luleå	150:-
CD-skiva, Nationaldagsfotograferingen, 3049 bilder	350:-
CD-skiva, Nederluleå, födda, vigda, döda	150:-
CD-skiva, Älvsborgs lösen	150:-

CD-skiva Byske socken

Jag har gjort en CD-skiva Byske socken 1895 till 1935, födda, vigda och döda, ca 18 000 namn. Man kan söka på sjukdomar, föräldrar, yrken m.m. Den kostar 360 kr plus 29 kr i frakt. Är ni intresserade så hör av er.

Birgitte Grönlund Skellefteå Forskarförening
birgitte.gronlund@telia.com

Besöksstatistik

Den 14 februari hade vi den 52 000:de besökaren, som skrivit in sig i gästboken. Det var Gun Andersson i Trångfors. Tyvärr så vann hon ingenting, och det var ju synd för hon tänkte nämligen skänka vinsten till BÖFF i så fall.

TACK

Ett varmt tack från BÖFF:s styrelse för alla de gåvor och bidrag vi fått:

Alice Karlsson	Boden
Anita Sjöqvist	Boden
Ann-Mari Tuvebäck	Boden
Anna-Greta Johansson	Boden
Annika Nordmark	Boden
Arne Westman	Boden
Barbro Lampinen	Boden
Barbro Palmér	Boden
Björn Forslund	Glommen
Britt Forsberg	Solna
Carina Schylander	Boden
Carl-Fredrik von Elern	Danderyd
Carl-Åke Andersson	Vidsel
Constance Rutberg	Boden
Eva Preutz	Boden
Eva Vikström	Boden
Georg Palmgren	Luleå
Gerd Livbom	Boden
Gudrun Adolfsson	Boden
Gun Ericsson	Sidensjö
Gunnar Idberger	Boden
Göte Sundberg	Boden
Hans Enberg	Boden
Henry Eriksson Kontorsbolaget	Boden
Inga-Maj Juhlin	Stockholm
Ingemar Tapper	Boden
Inger Enberg	Boden
Jan Storm	Enskede
Karl-Erik Engelmark	Boden
Kerstin Lehto	Boden
Lars Lampinen	Boden
Lennart Rönnlund	Gammelstad
Lisbet Hed	Boden
Margareta Hedman	Boden
Margit Ericsson	Boden
Marino Eriksson	Boden
Mikael Engström	Boden
Mikael Snell	Boden
Ove Westman	Källered

Staffan Åkre	Boden
Sven Åkerström	Råneå
Stig Andersson	Boden
Susann Larsson	Boden
Sören Nilsson	Boden
Tor Lindström	Boden
Valdemar Gustafsson	Boden
Yvonne Öhrvall	Boden

samt till de som gett bidrag i mikrokortsparbössan.

BÖFF

gratulerar dessa medlemmar
som fyllt jämna år under det
första kvartalet år 2008

Anita Johansson
Annika Nordmark
Ann-Christin Karlsson
Barbro Lampinen
Bjarne Larsson
Elin Broström
Erik G. Holmgren
Jan Olof Granström
Lennart Lindbäck
Margit Larsson
Marianne Syrtén-Bokvist
Rune Johansson
Sib Nilsson
Sib Wiklund

Trevlig sommar önskar redaktionen och styrelsen

Begränsad eftersändning
Vid definitiv eftersändning
retur med den nya adressen till:

B Föreningsbrev

Boden Överluleå
ForskarFörening
Boden-ANAN
Idrottsgatan 2 D
961 64 Boden

Foto: Eila Fredriksson

Norrigården

RESTAURANG KONFERENS

Tradition, fantasi och nyskapande

Dessa visa ord är nyckelord för verksamheten på Restaurang Norrigården. 1700-tals huset har bibehållit sin rumsindelning och interiör med genuina stilmöbler som ger atmosfär av herrgårdskaraktär. De grova golvtilljorna och öppna spisarna är från husets begynnelse.

Kenneth och Mari-Louise Silverplats har som ägare, skapat den "goda" restaurangen. God matkonst med lång tradition och fantasi ger respons. Norrigården erbjuder allt från dagens lunch med tre alternativ, till den perfekta middagen med era vänner.

I beställningsmatsedeln rekommenderar köket några rätter. Service och tillgänglighet är andra begrepp som uppskattas. Boka julbord, fester, bröllop, middagar, minnesstunder, luncher, á la carte genom att anlita Norrigården.

ÖPPETTIDER 2008

Juni: 15/6 – 30/6

Måndag – Tisdag 10.30 – 14.00

Onsdag – Fredag 10.30 – 22.00

Lördag 12.00 – 22.00

Söndag 12.00 – 20.00

Juli: Måndag – Fredag 10.30 – 22.00

Lördag 12.00 – 22.00

Söndag 12.00 – 20.00

Augusti: 1/8 – 15/8 se Juni